

Protokoll

FYLKESMØTET I TRØNDELAG (FELLESMØTE FOR NORD- OG SØR-TR.LAG)

Dato: 14.02.2019 kl. 14:00

Sted: Scandic Hell Hotel, Stjørdal

Til stede: 45 delegater

Forfall:

Fra administrasjonen: Marit Moe, Ole Gunnar Kjøsnes, Gunnar Bendixen

Saksfremlegg

<u>19/1</u>	19/00268-3	KS Trøndelag - Årsmelding 2018- Fylkesmøte	3
<u>19/2</u>	18/02020-31	KS Trøndelag - Fylkesmøtet - Plan 2019	3
<u>19/3</u>	18/02856-43	KS Trøndelag - Fylkesmøte Trøndelag - Debatthefte	3
<u>19/4</u>	19/00586-1	KS Trøndelag fylkesmøtet, uttalelser	12

Saksfremlegg

19/1 KS Trøndelag - Årsmelding 2018- Fylkesmøte

Forslag til vedtak:

Fylkesmøtet godkjenner Årsmelding 2018 for KS Trøndelag

Vedtak

Fylkesmøtet godkjenner Årsmelding 2018 for KS Trøndelag.

19/2 KS Trøndelag - Fylkesmøtet - Plan 2019

Saksfremlegg datert 08.02.2019.

Forslag til vedtak

Fylkesstyrene anbefaler at vedlagte forslag til plan 2019 for KS Trøndelag vedtas.

Forslag fra Ingrid Aune:

Prioritert område B) Kompetanse og inkludering endres til *heltidskultur*, kompetanse og inkludering. Tilføydelse første kulepunkt prioritert område B: «sette heltidskultur på dagsorden og bidra til prosesser, *kunnskapsgrunnlag* og erfaringsdeling»

Aunes forslag vedtatt.

Vedtak

Plan 2018 etter fylkesstyrets anbefaling med Aunes tilleggsforslag.

19/3 KS Trøndelag - Fylkesmøte Trøndelag - Debatthefte

Saksfremlegg datert 08.02.2019.

Fylkesstyrenes forslag til vedtak

Fylkesmøtet i Trøndelag gir følgende innspill til «Debattheftet 2019 – KS spør» om følgende temaer; Gjennomføringskraft i digitaliseringsarbeidet, forhandlinger 2019, kompetansebehov, variasjon i tjenestene.

1: Hvordan kan KS best være en utviklingspartner for medlemmene på digitaliseringsområdet?

Infrastruktur

- God nok mobil- og bredbåndsdekning må på plass i hele landet for å lykkes med den store satsinga på digitaliseringsområdet. KS må derfor være en viktig pådriver for at regjeringa øker sine tilskudd til digital infrastruktur i kommunene.

Nasjonale løsninger – utvikle og spre

- Innta en tydelig rolle i arbeidet med utvikling av felles nasjonale løsninger og samhandling i digitaliseringsarbeidet på tvers av forvaltningsnivå på vegne av kommuner/fylkeskommuner.
- Ha fokus på sterkere grad av porteføljestyling av digitaliseringsprosjekter.
- KS bør sikre åpenhet rundt hvilke temaer som er oppe til diskusjon, sikre bred medvirkning fra medlemmene og påse at det er tydelighet i beslutninger og beslutningsstrukturer.
- Et tydelig skille mellom KS som strategiutvikler og leverandør. Være en sentral ressurs i forhold til å innhente muligheter for finansiering fra ulike kanter.

Kompetanse/ kunnskap

- Delta i prosjekter for å oppnå utvikling samt spredning av kunnskap og ta en tydelig rolle som pådriver for kompetanseutvikling i kommunene på alle nivå.
- Ha et organisasjonsfokus i digitaliseringsarbeidet spesielt knyttet til ledelse/endringsledelse.
- Bidra til å øke bestillerkompetansen innen digitaliseringsområdet gjennom hensiktsmessige kompetansetiltak.
- Bidra til å øke den digitale grunnkompetansen og forståelsen for å utnytte digitalisering i utviklingen av tjenestedesign, digital transformasjon og evne til å ta ut gevinster ved bruk av teknologi.
- Bidra til at det skjer en koordinert utvikling av KS –læring som læringsplattform.
- Ta en mer tydelig og koordinerende rolle for å legge til rette for større FoU-samarbeid, i forbindelse med anskaffelse og/eller videreutvikling av datasystemer.

Regionale nettverk

- Være en utviklingspartner på digitaliseringsområde ved å fortsatt være en tydelig aktør i etablering av og deltakelse i regionale fag- og samarbeidsnettverk, legge til rette for mer permanente nettverksarenaer regionalt for å øke graden av kompetanseutveksling og samarbeid mellom kommunene i regionene. Fasilitere og samordne fellesprosjekter eller satsninger gjennom regionale samarbeid/prosjekter, f.eks. slik som i DigiT.
- Regionalt samarbeid er viktig både for å kunne oppnå større grad av kompatibilitet, men også større grad av markedsrett ovenfor leverandører. I anskaffelser og utvikling av programvarer er det krevende for kommunene å stå alene.
- Fanger opp det som pågår av utviklingstiltak og samhandling i kommunene og regionalt og støtte opp under dette og være en god formidler av erfaringer og kloke grep mellom kommunene og regionene.

Finansiering

- Sette av OU-midler til lokalt utviklingsarbeid lokalt knyttet til digitalisering som kommunen kan søke på.
- Bidra til å stimulere til økt aktivitet gjennom finansiering via DigiFin, som bør ha en lav terskel lik praksis knyttet til OU-midler.

2: Bør KS gis et mer formelt mandat på vegne av sine medlemmer på digitaliseringsområdet? Hvilke områder er aktuelle og hvilke forutsetninger må en slik rolle hvile på?

KS bør ta en aktiv rolle og få et styrket mandat innen standardisering av IKT-struktur og felles løsninger. Fordelen med et mer formelt mandat, er at KS vil representere sektoren med en større tyngde ovenfor statlige etater. Det viktigste er at det blir tatt et helhetlig grep, og det kan være behov for at KS gis en sterkere myndighet til å opptre på vegne av kommunene. Spesielt gjelder dette innenfor anskaffelser og etablering av felles digitale plattformer.

KS kan ta en tydeligere rolle på hvordan digitaliseringsarbeidet skal foregå i hele offentlig sektor, både gjennom interessepolitisk arbeid og som en tydelig utviklingsaktør.

Forutsetning for dette er at arbeidet KS gjør på vegne av sektoren er godt forankret i kommunesektoren gjennom gode samarbeidsmodeller med medlemmene, og at det er tilstrekkelige ressurser og kompetanse til å følge opp et slikt mandat.

De aller fleste av de 33 kommunene som har svart i Trøndelag, ønsker at KS bør få et styrket mandat på digitaliseringsområdet. Fire - fem kommuner er litt usikre på om det er den beste løsningen. Innspill i denne sammenheng er en prosess med utredning av behovet for et slikt mandat, hvilke tema og hvilket nivå mandatet skal ha samt forutsetninger og suksessfaktorer.

3: Bør lønnsmidlene som er til disposisjon ved mellomoppgjøret 2019 fordeles i hovedsak sentralt eller lokalt? Dersom sentralt tillegg – hvilke stillingsgrupper bør prioriteres?

En klar overvekt av kommunene i Trøndelag mener at midlene i mellomoppgjøret 2019 bør fordeles sentralt.

De som taler for at det settes av til lokal pott, begrunner dette i behov for harmonisering i forbindelse med kommunesammenslåing, utfordringer i forhold til å rekruttere og beholde personalet og konkurranse med privat sektor. Dersom lokal pott, bør det settes av minst 1%, og uten sentrale føringer.

Prioriteringer ved sentralt oppgjør:

- Ubekvemstillegg (lørdag/søndag/natt)
- Stillinger det er store utfordringer å rekruttere; høyskole- universitetsgruppene med 3- og 4 års utdanning, sykepleiere, vernepleiere, barnehagelærere, adjunkter
- Sykepleiere med 16 års ansiennitet og lønnsgap mellom stat og kommunal sektor
- Nybegynnerlønn på lavere trinn
- Øke tilleggene til fagarbeidere med 16 års ansiennitet
- Utjevne ulogiske / varierende nivåforskjeller på trinnhøyden i den enkelte stige og mellom ulike stiger

Flere kommuner mener at ubekvemstillegg og høytidstillegg skal kun utbetales for faktisk utført arbeid.

4: Deler kommunen/fylkeskommunen KS' vurdering av at det ikke er behov for vesentlige endringer i Hovedavtalen når den skal forhandles i 2019?

KS Trøndelag mener at dagens Hovedavtale fungerer godt i henhold til intensjonen om et godt partssamarbeid.

Trøndelag fylkeskommune har imidlertid i forbindelse med fylkessammenslåingen erfart noe uenighet om tolkning av fellestillitsvalgt og hovedtillitsvalgt. Det er ønskelig at det tydeliggjøres at fagforeninger som er en del av hovedsammenslutning som har fellestillitsvalgte, ikke kan ha egen hovedtillitsvalgt i tillegg.

5: Hva vil være de gode virkemidlene for læring og kompetanseutvikling i tjenestene framover?

Utvikling av egne ansatte er den viktigste strategien for å dekke kompetansebehov. Gode ledere som tar ansvar for medarbeidernes utvikling samt lokale/regionale kompetanseplaner/strategier som forankres på overordnet strategisk nivå som en del av en helhetlig arbeidsgiverpolitikk, er viktig virkemiddel.

Tett dialog med utdanningsinstitusjonen for å sikre at nyutdannede med fagutdanning og høyskole-/universitetsutdanning har nødvendig kompetanse for å møte kommunenes framtidige behov. Videre vil større fleksibilitet fra UH-sektoren også kunne bidra til ytterligere satsing i den enkelte kommune.

Det må legges til rette for samarbeid mellom kommuner i regionene for å ha nødvendig kompetanse og nettverk innen ulike fagfelt.

Statlige kompetansepakker innenfor helse- og omsorgssektoren på lik linje med kompetanseløftet i utdanningssektoren.

Etablere gode regionale etter- og videreutdanningstilbud og digitale læringsarenaer.

Det bør også tilstrebes at de med utenlandsk utdanning og kompetanse kan få denne godkjent slik at denne kompetansen kan benyttes.

Utvikle kompetanse til arbeidsledige og personer utenfor arbeidsstyrken for å gjøre dem i stand til å delta i arbeidslivet. Der arbeidstaker av helsemessige årsaker må endre arbeidssted og/eller oppgaver, er NAV en viktig støttespiller.

Utvikle IKT-ferdigheter/digital kompetanse, innovasjonskompetanse, evne til læring/omstilling og samhandlings-/relasjonskompetanse og økt etablering av tverrfaglige fagmiljøer.

Benytte og videreutvikle KS Læring som læringsverktøy på ulike området.

Ordningen med OU-middel opprettholdes.

FoU- prosjekt som gir relevant oppdatert kunnskap

Øke utdanningskapasiteten der det er størst behov for arbeidskraft.

Tilby gode praksisplasser i kommunene og styrke veiledningskompetansen.

6: Er det tjenesteområder i dag hvor det er for stor ulikheter mellom kommuner/fylkeskommuner? I tilfelle hvilke

Det kommunale selvstyret er grunnlovsfestet og rammestyring er nedfelt i ny kommunelov. I tillegg

understreker regjeringen både i perspektivmeldingen og i Kommuneproposisjonen for 2019 viktigheten av å unngå statlig detaljstyring, slik at kommunene og fylkeskommunene kan tilpasse tjenestene til lokale behov. Statlig detaljstyring parallelt med innføring av stadig sterkere individuell rettighetsfesting, utfordrer det kommunale handlingsrommet til å finne de gode lokale løsninger. KS' arbeid med å begrense detaljstyring og underfinansiering av nye oppgaver til kommunene støttes.

Økt kompleksitet i kommunale oppgaver, økte kompetansekrav, skjerpede bemanningsnormer og begrenset tilgang på kompetanse, krever styrking av kommuneøkonomien for at kommunene skal kunne levere kvalitativt gode tjenester på alle tjenesteområder.

For å yte gode tjenester, er ansatte med riktig kompetanse avgjørende. Det kan være utfordringer å rekruttere, så samarbeid mellom kommuner og i enkelte tilfeller innenfor større regionale områder er derfor nødvendig.

Ulikheter på både tjenestenivå og brukerbetaling kan oppstå som følge av ulike politiske prioriteringer.

Tjenesteområder det pekes på i forbindelse med ulikheter kommunene imellom:

Oppvekst, barnevern/PPT

Helse og omsorg, spesialsykepleiere, legetjeneste

Digitaliseringsområdet, både når det gjelder kompetanse og infrastruktur

Juridisk kompetanse

For å sikre likeverdige tannhelsetjenester, er fylkeskommunal forankring av tannhelsetjenesten og styrking av kompetansesentrene viktig.

7: Hvordan kan kommunene/fylkeskommunene selv og KS redusere uønskede variasjoner?

Kommunene kan redusere uønsket variasjon gjennom å satse på større kompetansemiljøer. Økt interkommunalt samarbeid kan bidra til mindre forskjeller i tjenestenivået til innbyggerne.

Å utvikle og følge opp strategiske kompetanseplaner kan bidra til å redusere uønskede variasjoner.

Økt strategisk anvendelse av regionale og nasjonale fagnettverk. Kommunene kan fortsatt bli bedre på å samarbeide med og lære av hverandre. I dette arbeidet kan KS bidra.

Å videreutvikle standarder for brukeropplevd tjenestekvalitet er en bedre vei å gå enn å detaljregulere innsatsfaktorene slik det gjøres med f.eks. bemanningsnormene. En fastsatt norm på bemanning fører ikke automatisk til bedre tjenester og kan føre til dårligere utnyttelse av bemanningen. Økte kompetansekrav er i utgangspunktet positivt med tanke på økt kunnskapsnivå og statusheving for utvalgte arbeidstakergrupper. Imidlertid kan dette bidra til uønsket variasjon i de tilfeller kommuner ikke lykkes i å rekruttere kvalifiserte kandidater.

Tjenestene bør tilpasses ulike lokale behov, fleksibilitet gir bedre tjenester til innbyggerne. Rammestyring fra sentrale myndigheter uten detaljstyring gir de beste løsningene.

KS kan utvikle/ videreutvikle statistikkmateriale som legger til rette for å sammenligne tjenesteområder. KS kan utvikle veiledende digitale ressursfordelingsmoduler som viser relevante KOSTRA-tall og andre relevante data som kan tilpasses lokale forhold og behov.

Tett samarbeid mellom fylkeskommunen og kommunen for å bedre inngangen til videregående

skolen kan utvikles videre.

Torger Strøm foreslo: Tarifforhandlingene 2019 er et mellomoppgjør og bør i sin helhet avgjøres ved sentrale forhandlinger. Det bør ikke avsettes lokal pott.

Ved avstemning fikk Strøms forslag 10 stemmer og falt.

Vedtak

Som styrets innstilling

Fylkesmøtet i Trøndelag gir følgende innspill til «Debattheftet 2019 – KS spør» om følgende temaer; Gjennomføringskraft i digitaliseringsarbeidet, forhandlinger 2019, kompetansebehov, variasjon i tjenestene.

1: Hvordan kan KS best være en utviklingspartner for medlemmene på digitaliseringsområdet?

Infrastruktur

- God nok mobil- og bredbåndsdekning må på plass i hele landet for å lykkes med den store satsinga på digitaliseringsområdet. KS må derfor være en viktig pådriver for at regjeringa øker sine tilskudd til digital infrastruktur i kommunene.

Nasjonale løsninger – utvikle og spre

- Innta en tydelig rolle i arbeidet med utvikling av felles nasjonale løsninger og samhandling i digitaliseringsarbeidet på tvers av forvaltningsnivå på vegne av kommuner/fylkeskommuner.
- Ha fokus på sterkere grad av porteføljestyling av digitaliseringsprosjekter.
- KS bør sikre åpenhet rundt hvilke temaer som er oppe til diskusjon, sikre bred medvirkning fra medlemmene og påse at det er tydelighet i beslutninger og beslutningsstrukturer.
- Et tydelig skille mellom KS som strategiutvikler og leverandør. Være en sentral ressurs i forhold til å innhente muligheter for finansiering fra ulike kanter.

Kompetanse/ kunnskap

- Delta i prosjekter for å oppnå utvikling samt spredning av kunnskap og ta en tydelig rolle som pådriver for kompetanseutvikling i kommunene på alle nivå.
- Ha et organisasjonsfokus i digitaliseringsarbeidet spesielt knyttet til ledelse/endringsledelse.
- Bidra til å øke bestillerkompetansen innen digitaliseringsområdet gjennom hensiktsmessige kompetansetiltak.
- Bidra til å øke den digitale grunnkompetansen og forståelsen for å utnytte digitalisering i utviklingen av tjenstedesign, digital transformasjon og evne til å ta ut gevinster ved bruk av teknologi.
- Bidra til at det skjer en koordinert utvikling av KS –læring som læringsplattform.
- Ta en mer tydelig og koordinerende rolle for å legge til rette for større FoU-samarbeid, i forbindelse med anskaffelse og/eller videreutvikling av datasystemer.

Regionale nettverk

- Være en utviklingspartner på digitaliseringsområde ved å fortsatt være en tydelig aktør i etablering av og deltakelse i regionale fag- og samarbeidsnettverk, legge til rette for mer permanente nettverksarenaer regionalt for å øke graden av kompetanseutveksling og samarbeid mellom kommunene i regionene. Fasilitere og samordne fellesprosjekter eller satsninger gjennom regionale samarbeid/prosjekter, f.eks. slik som i DiguT.

- Regionalt samarbeid er viktig både for å kunne oppnå større grad av kompatibilitet, men også større grad av markedsrett ovenfor leverandører. I anskaffelser og utvikling av programvarer er det krevende for kommunene å stå alene.
- Fanger opp det som pågår av utviklingstiltak og samhandling i kommunene og regionalt og støtte opp under dette og være en god formidler av erfaringer og kloke grep mellom kommunene og regionene.

Finansiering

- Sette av OU-midler til lokalt utviklingsarbeid lokalt knyttet til digitalisering som kommunen kan søke på.
- Bidra til å stimulere til økt aktivitet gjennom finansiering via DigiFin, som bør ha en lav terskel lik praksis knyttet til OU-midler.

2: Bør KS gis et mer formelt mandat på vegne av sine medlemmer på digitaliseringsområdet? Hvilke områder er aktuelle og hvilke forutsetninger må en slik rolle hvile på?

KS bør ta en aktiv rolle og få et styrket mandat innen standardisering av IKT-struktur og felles løsninger. Fordelen med et mer formelt mandat, er at KS vil representere sektoren med en større tyngde ovenfor statlige etater. Det viktigste er at det blir tatt et helhetlig grep, og det kan være behov for at KS gis en sterkere myndighet til å opptre på vegne av kommunene. Spesielt gjelder dette innenfor anskaffelser og etablering av felles digitale plattformer.

KS kan ta en tydeligere rolle på hvordan digitaliseringsarbeidet skal foregå i hele offentlig sektor, både gjennom interessepolitisk arbeid og som en tydelig utviklingsaktør.

Forutsetning for dette er at arbeidet KS gjør på vegne av sektoren er godt forankret i kommunesektoren gjennom gode samarbeidsmodeller med medlemmene, og at det er tilstrekkelige ressurser og kompetanse til å følge opp et slikt mandat.

De aller fleste av de 33 kommunene som har svart i Trøndelag, ønsker at KS bør få et styrket mandat på digitaliseringsområdet. Fire - fem kommuner er litt usikre på om det er den beste løsningen. Innspill i denne sammenheng er en prosess med utredning av behovet for et slikt mandat, hvilke tema og hvilket nivå mandatet skal ha samt forutsetninger og suksessfaktorer.

3: Bør lønnsmidlene som er til disposisjon ved mellomoppgjøret 2019 fordeles i hovedsak sentralt eller lokalt? Dersom sentralt tillegg – hvilke stillingsgrupper bør prioriteres?

En klar overvekt av kommunene i Trøndelag mener at midlene i mellomoppgjøret 2019 bør fordeles sentralt.

De som taler for at det settes av til lokal pott, begrunner dette i behov for harmonisering i forbindelse med kommunesammenslåing, utfordringer i forhold til å rekruttere og beholde personalet og konkurranse med privat sektor. Dersom lokal pott, bør det settes av minst 1%, og uten sentrale føringer.

Prioriteringer ved sentralt oppgjør:

- Ubekvemstillegg (lørdag/søndag/natt)
- Stillinger det er store utfordringer å rekruttere; høyskole- universitetsgruppene med 3- og 4 års utdanning, sykepleiere, vernepleiere, barnehagelærere, adjunker
- Sykepleiere med 16 års ansiennitet og lønnsgap mellom stat og kommunal sektor
- Nybegynnerlønn på lavere trinn

- Øke tilleggene til fagarbeidere med 16 års ansiennitet
- Utjevne ulogiske / varierende nivåforskjeller på trinnhøyden i den enkelte stige og mellom ulike stiger

Flere kommuner mener at ubekvemstillegg og høytidtillegg skal kun utbetales for faktisk utført arbeid.

4: Deler kommunen/fylkeskommunen KS' vurdering av at det ikke er behov for vesentlige endringer i Hovedavtalen når den skal forhandles i 2019?

KS Trøndelag mener at dagens Hovedavtale fungerer godt i henhold til intensjonen om et godt partssamarbeid.

Trøndelag fylkeskommune har imidlertid i forbindelse med fylkessammenslåingen erfart noe uenighet om tolkning av fellestillitsvalgt og hovedtillitsvalgt. Det er ønskelig at det tydeliggjøres at fagforeninger som er en del av hovedsammenslutning som har fellestillitsvalgte, ikke kan ha egen hovedtillitsvalgt i tillegg.

5: Hva vil være de gode virkemidlene for læring og kompetanseutvikling i tjenestene framover?

Utvikling av egne ansatte er den viktigste strategien for å dekke kompetansebehov. Gode ledere som tar ansvar for medarbeidernes utvikling samt lokale/regionale kompetanseplaner/strategier som forankres på overordnet strategisk nivå som en del av en helhetlig arbeidsgiverpolitikk, er viktig virkemiddel.

Tett dialog med utdanningsinstitusjonen for å sikre at nyutdannede med fagutdanning og høyskole-/universitetsutdanning har nødvendig kompetanse for å møte kommunenes framtidige behov. Videre vil større fleksibilitet fra UH-sektoren også kunne bidra til ytterligere satsing i den enkelte kommune.

Det må legges til rette for samarbeid mellom kommuner i regionene for å ha nødvendig kompetanse og nettverk innen ulike fagfelt.

Statlige kompetansepakker innenfor helse- og omsorgssektoren på lik linje med kompetanseløftet i utdanningssektoren.

Etablere gode regionale etter- og videreutdanningstilbud og digitale læringsarenaer.

Det bør også tilstrebes at de med utenlandsk utdanning og kompetanse kan få denne godkjent slik at denne kompetansen kan benyttes.

Utvikle kompetanse til arbeidsledige og personer utenfor arbeidsstyrken for å gjøre dem i stand til å delta i arbeidslivet. Der arbeidstaker av helsemessige årsaker må endre arbeidssted og/eller oppgaver, er NAV en viktig støttespiller.

Utvikle IKT-ferdigheter/digital kompetanse, innovasjonskompetanse, evne til læring/omstilling og samhandlings-/relasjonskompetanse og økt etablering av tverrfaglige fagmiljøer.

Benytte og videreutvikle KS Læring som læringsverktøy på ulike området.

Ordningen med OU-middel opprettholdes.

FoU- prosjekt som gir relevant oppdatert kunnskap

Øke utdanningskapasiteten der det er størst behov for arbeidskraft.

Tilby gode praksisplasser i kommunene og styrke veiledningskompetansen.

6: Er det tjenesteområder i dag hvor det er for stor ulikheter mellom kommuner/fylkeskommuner? I tilfelle hvilke

Det kommunale selvstyret er grunnlovsfestet og rammestyring er nedfelt i ny kommunelov. I tillegg understreker regjeringen både i perspektivmeldingen og i Kommuneproposisjonen for 2019 viktigheten av å unngå statlig detaljstyring, slik at kommunene og fylkeskommunene kan tilpasse tjenestene til lokale behov. Statlig detaljstyring parallelt med innføring av stadig sterkere individuell rettighetsfesting, utfordrer det kommunale handlingsrommet til å finne de gode lokale løsninger. KS' arbeid med å begrense detaljstyring og underfinansiering av nye oppgaver til kommunene støttes.

Økt kompleksitet i kommunale oppgaver, økte kompetansekrav, skjerpede bemanningsnormer og begrenset tilgang på kompetanse, krever styrking av kommuneøkonomien for at kommunene skal kunne levere kvalitativt gode tjenester på alle tjenesteområder.

For å yte gode tjenester, er ansatte med riktig kompetanse avgjørende. Det kan være utfordringer å rekruttere, så samarbeid mellom kommuner og i enkelte tilfeller innenfor større regionale områder er derfor nødvendig.

Ulikheter på både tjenestenivå og brukerbetaling kan oppstå som følge av ulike politiske prioriteringer.

Tjenesteområder det pekes på i forbindelse med ulikheter kommunene imellom:

Oppvekst, barnevern/PPT

Helse og omsorg, spesialsykepleiere, legetjeneste

Digitaliseringsområdet, både når det gjelder kompetanse og infrastruktur

Juridisk kompetanse

For å sikre likeverdige tannhelsetjenester, er fylkeskommunal forankring av tannhelsetjenesten og styrking av kompetansesentrene viktig.

7: Hvordan kan kommunene/fylkeskommunene selv og KS redusere uønskede variasjoner?

Kommunene kan redusere uønsket variasjon gjennom å satse på større kompetansemiljøer. Økt interkommunalt samarbeid kan bidra til mindre forskjeller i tjenestenivået til innbyggerne.

Å utvikle og følge opp strategiske kompetanseplaner kan bidra til å redusere uønskede variasjoner.

Økt strategisk anvendelse av regionale og nasjonale fagnettverk. Kommunene kan fortsatt bli bedre på å samarbeide med og lære av hverandre. I dette arbeidet kan KS bidra.

Å videreutvikle standarder for brukeropplevd tjenestekvalitet er en bedre vei å gå enn å

detaljregulere innsatsfaktorene slik det gjøres med f.eks. bemanningsnormene. En fastsatt norm på bemanning fører ikke automatisk til bedre tjenester og kan føre til dårligere utnyttelse av bemanningen. Økte kompetansekrav er i utgangspunktet positivt med tanke på økt kunnskapsnivå og statusheving for utvalgte arbeidstakergrupper. Imidlertid kan dette bidra til uønsket variasjon i de tilfeller kommuner ikke lykkes i å rekruttere kvalifiserte kandidater.

Tjenestene bør tilpasses ulike lokale behov, fleksibilitet gir bedre tjenester til innbyggerne. Rammestyring fra sentrale myndigheter uten detaljstyring gir de beste løsningene.

KS kan utvikle/ videreutvikle statistikkmateriale som legger til rette for å sammenligne tjenesteområder. KS kan utvikle veiledende digitale ressursfordelingsmoduler som viser relevante KOSTRA-tall og andre relevante data som kan tilpasses lokale forhold og behov.

Tett samarbeid mellom fylkeskommunen og kommunen for å bedre inngangen til videregående skolen kan utvikles videre.

19/4 KS Trøndelag fylkesmøtet, uttalelser

Saksfremlegg datert 15.02.2019.

Forslag til vedtak

Det ble nedsatt redaksjonskomite som fremmer evt forslag til uttalelser.

Vedtak

Fylkesmøtet vedtok enstemmig følgende uttalelse

Innspill til utviklingsarbeidet for Nord universitet og prosessen rundt studiestedsstruktur

1. Nord universitet, har over lang tid levert kompetent arbeidskraft til Trøndelag og til landet forøvrig. Forskning har vist at en stor andel av studentene etter endt utdanning etablerer seg nært sitt studiested. Nærhet til campus har også gjort det mulig å skreddersy etterutdanningstilbud til regionen. Nord universitet/tidligere HiNT sine campus i Trøndelag har bidratt sterkt til den kompetanse som i dag finnes både i offentlig sektor og i privat næringsliv, og campusene samhandler godt med omlandet.

2. Det nye Nord universitet har en faglig profil som passer godt til de muligheter og utfordringer en har i Trøndelag. Imidlertid er det nye universitetet satt under sterkt press. Samtidig som tre utdanningsinstitusjoner skal bli til én, skal toppkompetanse, forskning og publisering økes. Det er ikke gitt gode nok rammer for dette arbeidet. Samtidig ber både departement og NOKUT (Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen) styret for Nord universitetet om å vurdere campusstruktur, uten at det er vurdert konsekvenser av en slik nedlegging for omlandet.

3. Fylkesmøtene i KS Trøndelag ser at konsekvensene av struktur – og kvalitetsreformen for høyere utdanning, og oppdraget til Nord universitet om å vurdere antall campus tar utviklingen i feil retning for Trøndelag i forhold til målet i nasjonal kompetansestrategi. Et eksempel på dette er sykepleierutdanningen. Hvis antall studiesteder for sykepleierutdanningen reduseres, kan det få stor betydning for rekrutteringen til de nærliggende helseforetak og kommuner.

4. Flercampus-universiteter som Nord universitet har en viktig rolle. Fylkesmøtene i KS Trøndelag advarer sterkt mot å omgjøre fullverdige campus i Trøndelag til studiested. Dette vil tappe omlandet for arbeidsplasser, forskerkompetanse og verdifulle nettverk mellom privat og offentlig sektor, kunnskapsleverandører og er viktig i områder som har stort behov for å styrke kompetanse og innovasjonskapasitet.
5. Mange av lærestedene som nå er campuser under Nord universitet er tidligere distriktshøgskoler og lærerseminar som i sin tid ble oppretta ved stortingsvedtak, der både distriktpolitiske forhold og regionale behov for kompetent arbeidskraft ble hensyntatt. Fylkesmøtene i Trøndelag mener at et lærested som i sin tid ble lokalisert og oppretta ved et stortingsvedtak, bare skal kunne nedlegges ved et tilsvarende vedtak i Stortinget.
6. Nord universitet må få tilstrekkelige rammer for å kunne fullføre løpet med å skape et sterkt universitet. De nye universitetene må få en omstillingsfinansiering over en tidsbegrenset periode for å kunne tilpasse seg den nye situasjonen uten at dette skal gå på bekostning av studiesteder og studieplasser. Denne finansieringen må være et tillegg til basisfinansieringen for disse universitetene.
7. Universitetet bør søke tettere samarbeid med regionale og lokale aktører og FoU-miljøene i Trøndelag. Universitetet kan hente betydelig drahjelp fra regionale planprosesser og strategier; Trøndelagsplanen, FoU-strategi for Trøndelag, strategi for innovasjon og verdiskaping i Trøndelag og Kompetansestrategi for Trøndelag er her spesielt relevant.
8. Universitetet har betydelige muligheter knyttet til virkemiddelordninger, programmer og andre satsinger for nærings- og samfunnsutvikling i Trøndelag, og det er flere muligheter for samarbeid om oppbygging av universitetets kompetanse slik f.eks. Nord-Trøndelag fylkeskommune bidro med i forbindelse med utviklingen av HINT, og slik Steinkjer kommune nå gjør i forbindelse med NIBIO.
9. Fylkesmøtene i KS Trøndelag mener Nord Universitetet er viktig for utviklingen av Trøndelag. Vi ønsker å være en aktiv samarbeidspartner for Nord Universitetet. Fylkesmøtene ser for seg et samarbeid om bla studieløp, doktorgradsstudier og forskning.
10. Alle 4 studiesteder i Trøndelag spiller i dag en viktig rolle for arbeidslivet i privat og offentlig sektor. Alle 4 studiestedene har et betydelig utviklingspotensial, og det kan utvikles samarbeid med andre FoU-institusjoner og offentlige/ private virksomheter knyttet til f.eks. næringsutvikling, innovasjon og internasjonalisering.
11. Universitetsledelsen bør derfor allerede nå trekke en konklusjon om at dagens studiestedsstruktur er hensiktsmessig for Trøndelag og dermed for Nord universitet, ikke minst i et lengre tidsperspektiv. Innsatsen må i stedet rettes mot forbedring og utvikling av studiestedene og universitetets øvrige organisasjon. Dette vil skape legitimitet og nødvendig forutsigbarhet både i forhold til strategiarbeid, rekruttering, utvikling av nettverk og samarbeid. En slik forutsigbarhet er også nødvendig for å utløse tyngre felles satsninger som kan understøtte universitets rolle som regional samfunnsaktør i Trøndelag.
12. Universitetet bør som følge av dette ta initiativ til å justere innholdet i utviklingsavtalen med kunnskapsdepartementet slik at utviklingsavtalen harmonerer med behovet for en langsiktig utviklingsstrategi og en fortsatt desentralisert struktur i Trøndelag.

